

การวิเคราะห์ตัวแปรจำแนกกลุ่มการสำเร็จการศึกษา
ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร
**DISCRIMINANT ANALYSIS OF GRADUATE STUDENTS' DATA
AT NARESUAN UNIVERSITY**

วรรณการ พรประเสริฐ^{1*} และเทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย²
Wannakorn Phornprasert^{1*} and Teamjan Parnichparinchai²

^{1,2}คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

^{1,2}Faculty of Education, Naresuan University, Phitsanulok, 65000, Thailand

*Corresponding Author, E-mail: praewphomprasert@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อ 1) ศึกษาการสำเร็จการศึกษาและตัวแปรจำแนกกลุ่มการสำเร็จการศึกษา ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร 2) ศึกษาตัวแปรที่ดีที่สุดในการจำแนกกลุ่มการสำเร็จการศึกษาและสร้างสมการจำแนกกลุ่มการสำเร็จการศึกษา ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ระดับปริญญาโท แผน ก แบบ ก2 กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่เข้าศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2550 - 2554 จำนวน 159 คน ที่สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาของหลักสูตร จำนวน 53 คน และไม่สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาของหลักสูตร จำนวน 106 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบตามสะดวก(Convenience Sampling)เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามจำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับตัวแปรจำแนกการสำเร็จการศึกษา และตอนที่ 3 แบบสอบถามข้อเสนอแนะเพิ่มเติม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ตัวแปรจำแนกกลุ่ม ซึ่งคำนวณโดยโปรแกรมสำเร็จรูป

ผลการวิจัย พบว่า

1. ตัวแปรจำแนกกลุ่มนิสิตที่สำเร็จการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมมีระดับการรับรู้อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.31$, S.D.=0.41) เมื่อพิจารณารายด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 2 อันดับแรก คือ ความสามารถด้านการวิจัย ($\bar{x}=3.70$, S.D.=0.47) รองลงมาคือการวางแผนการทำวิทยานิพนธ์ ($\bar{x}=3.60$, S.D.=0.68) และตัวแปรจำแนกกลุ่มนิสิตที่ไม่สำเร็จการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมมีระดับการรับรู้อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=2.87$, S.D.=0.35) เมื่อพิจารณารายด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 2 อันดับแรก คือ คุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษา ($\bar{x}=3.14$, S.D.=0.72) รองลงมาคือความสามารถด้านการวิจัย ($\bar{x}=3.13$, S.D.=0.61)

2. ตัวแปรที่ดีที่สุดในการจำแนกกลุ่มการสำเร็จการศึกษา ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร มีจำนวน 3 ตัวแปร ได้แก่ ความสามารถด้านการวิจัย การวางแผนการทำวิทยานิพนธ์ และแหล่งเอื้ออำนวยทางวิชาการ ซึ่งเขียนเป็นสมการจำแนกในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

สมการจำแนกกลุ่มในรูปคะแนนดิบ

$$Y = -7.769 + 1.236X_2 + .718X_3 + .506X_5$$

สมการจำแนกกลุ่มในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z_Y = .699Z_{X_2} + .518Z_{X_3} + .427Z_{X_5}$$

คำสำคัญ: การวิเคราะห์ตัวแปรจำแนกกลุ่ม การสำเร็จการศึกษา นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา

Abstract

The purpose of this research were 1) To study the graduation and discriminant functions of the graduate students in Naresuan University, and 2) To determine the best variables discriminating the graduation of the graduate students in Naresuan University and to develop discriminant function. For data gathering, 159 graduate students of master degree level with plan A type A2 in humanity and social science group were selected as sample group. Such above students enrolled in academic year 2007 – 2011 whereas 53 students graduated within-time and 106 students graduated after-time with selected from a convenience Sampling. Research tool was a questionnaire of 3 parts as follows; first part was general questions, second part was questions for discriminant variables of the graduation and third part was question for additional suggestion. Statistic for data analysis consisted of mean, standard deviation and discriminant analysis which computed via program.

The result revealed that;

1. The variables discriminating the graduation within-time of the graduate students showed perception in overall is in an average ($\bar{x}=3.31$, S.D. = 0.41). When each aspect was considered, the two highest mean are the ability in research ($\bar{x}=3.70$, S.D. = 0.47) and thesis planning ($\bar{x}=3.60$, S.D. = 0.68). Moreover, the variables discriminating the graduation after-time of the graduate students showed perception in overall is in an average ($\bar{x}=2.87$, S.D. = 0.35). When each aspect was considered, the two highest mean are the characteristics of advisers ($\bar{x}=3.14$, S.D. = 0.72) and the ability in research ($\bar{x}= 3.13$, S.D. = 0.61).

2. The best variables discriminating the graduation of Naresuan University's graduate students comprised of ability in research, thesis planning and academic facilities. Discriminant function could show in raw score and standard score as follows.

For discriminant function showed in raw score,

$$Y = -7.769 + 1.236X_2 + .718X_3 + .506X_5$$

For discriminant function showed in standard score,

$$Z_Y = .699Z_{X_2} + .518Z_{X_3} + .427Z_{X_5}$$

Keywords: Discriminant Analysis, Graduation, Graduate Students

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 28 กำหนดให้การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นการศึกษาที่มีความมุ่งหมายเฉพาะที่จะพัฒนาวិชาการ วิชาชีพชั้นสูง และการค้นคว้าวิจัย เพื่อพัฒนาองค์ความรู้และพัฒนาสังคม (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2545) โดยเฉพาะผู้ที่ศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาหรือผู้ที่ศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี จึงเป็นกำลังยิ่งในการพัฒนาประเทศไปสู่ความเจริญ เนื่องจากการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเป็นการผลิตกำลังคนระดับวิชาการและวิชาชีพ เพื่อให้มีความรู้ความชำนาญ ความเชี่ยวชาญเฉพาะทางมากขึ้นที่จะนำไปสู่การพัฒนาและบุกเบิกวิทยาการใหม่ๆ (เกษม วัฒนชัย, 2545, น.3)

สถาบันอุดมศึกษามีภารกิจหลัก คือ การผลิตบัณฑิตโดยเปิดสอนหลักสูตรระดับปริญญาบัณฑิต เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรอบรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติในสาขาวิชาการและวิชาชีพต่างๆ ให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้เหมาะสม ทบวงมหาวิทยาลัยจึงได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548 ในส่วนปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรต้องมุ่งให้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษา ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และสอดคล้องกับมาตรฐานปรัชญาของสถาบันอุดมศึกษาและมาตรฐานทางวิชาการและวิชาชีพที่เป็นสากล เน้นการพัฒนานักวิชาการและนักวิชาชีพที่มีความรู้ความสามารถระดับสูงในสาขาวิชา ปัจจุบัน การศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาทั้งในสถาบันของรัฐและเอกชนเพิ่มขึ้นมากอย่างรวดเร็ว ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ที่ต้องการแสวงหาความรู้และประสบการณ์สามารถเลือกเข้าศึกษาต่อได้ตามความต้องการ นอกจากนี้บางสาขาวิชา ก็ยังสามารถศึกษาต่อควบคู่กับการทำงานได้อีกด้วย มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ ซึ่งปัจจุบันมีหลักสูตรที่เปิดสอนในระดับบัณฑิตศึกษา ระดับปริญญาโท แผน ก แบบ ก 2 รวมทั้งสิ้น 16 คณะ 11 หลักสูตร 58 สาขาวิชา และผลิตบัณฑิตออกไปรับใช้สังคมมาหลายรุ่นแล้ว โดยนิสิตทุกคนจะต้องปฏิบัติตามข้อบังคับและประกาศที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ส่วนหนึ่งของข้อบังคับและประกาศนั้นได้กำหนดรายละเอียด เกี่ยวกับระยะเวลาการสำเร็จ การศึกษาในหลักสูตรปริญญาโท บัณฑิต คือ ให้ใช้ระยะเวลาในการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโท บัณฑิต จำนวน 2 ปีการศึกษา และให้ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน 5 ปีการศึกษา อีกทั้งเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษา คือ 1) มีระยะเวลาการศึกษาตามกำหนด 2) ลงทะเบียนเรียนครบตามที่หลักสูตรกำหนด 3) สอบผ่านความรู้ภาษาอังกฤษตามประกาศของมหาวิทยาลัย 4) ศึกษารายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร และเงื่อนไขของสาขาวิชานั้นๆ 5) มีผลการศึกษาได้ระดับชั้นสะสมเฉลี่ย ไม่ต่ำกว่า 3.00 6) เสนอวิทยานิพนธ์และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้ายและ 7) ผลงานวิทยานิพนธ์จะต้องได้รับการตีพิมพ์หรืออย่างน้อยดำเนินการให้ผลงานหรือส่วนหนึ่งของผลงานได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการ หรือเสนอต่อที่ประชุมวิชาการที่มีรายงานการประชุม (Proceeding) (คู่มือนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา, 2554)

การที่นิสิตสำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาของหลักสูตร ย่อมเป็นที่พึงปรารถนาของนิสิตทุกคนและทุกระดับการศึกษา และเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา นอกจากนี้ ระยะเวลาที่นิสิตใช้ศึกษานานกว่ากำหนดเท่าใดย่อมทำให้นิสิตหรือผู้ปกครองต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ จะเกิดการสูญเสียทางเศรษฐกิจแล้ว ยังทำให้เกิดความสูญเสียทางการศึกษาเนื่องจากนิสิตสำเร็จการศึกษาล่าช้า เช่น เกิดการสูญเสียด้านบุคลากรที่จะไปประกอบอาชีพ สูญเสียงบประมาณ สูญเสียรายได้ที่บุคคลนั้นจะต้องไปประกอบวิชาชีพ และมีผลต่อการสมัครงานในหน่วยงานต่างๆ อีกทั้งการที่นิสิตต้องพ้นสภาพจากการเป็นนิสิตทำให้เสียโอกาสในการสำเร็จการศึกษา จึงเป็นเรื่องน่าเสียดาย เสียโอกาส และเสียเวลาที่ลงทุนไปจำนวนไม่น้อย ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน ซึ่งหากสถาบันการศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้บรรลุคุณภาพตามมาตรฐานการจัดการศึกษา รวมทั้งใช้

ต้นทุนในการจัดการศึกษาต่ำ ย่อมแสดงให้เห็นว่าสถาบันการศึกษาดังกล่าวจัดการศึกษาที่สนองความต้องการของสังคม และส่งผลให้สถานศึกษานั้นสามารถดำเนินพันธกิจให้อยู่รอดได้ทั้งในปัจจุบันและอนาคต

จากจำนวนนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ระดับปริญญาโท แผน ก แบบ ก2 มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่เข้าศึกษา ระหว่างปีการศึกษา 2550 - 2554 ทั้งหมด 1,194 คน พบว่ามีผู้ที่สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาของหลักสูตร เพียง 263 คน คิดเป็นร้อยละ 22.03 หรืออาจกล่าวได้ว่าผู้ที่สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาของหลักสูตรมีไม่ถึง 1 ใน 4 ของจำนวนนิสิตทั้งหมด ซึ่งจะเห็นได้ว่าเป็นสัดส่วนที่น้อยมาก นอกจากนี้จะพบว่า นิสิตที่สำเร็จการศึกษาในกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีจำนวนน้อยกว่านิสิตที่สำเร็จการศึกษาในกลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ทั้งนี้เป็นเพราะในกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีนั้น ในการทำวิทยานิพนธ์ของทั้งสองกลุ่มวิชานี้ ส่วนใหญ่เป็นการทำวิจัยโดยการทดลอง (Experimental research) เช่น การวิจัยเพาะเลี้ยงเชื้อ การวิจัยที่ใช้เซลล์เพาะเลี้ยงจากเนื้อเยื่อ การวิจัยโครงกระดูก การวิจัยสารเคมีต่างๆ สารปนเปื้อน เชื้อโรค และชีววัตถุ เป็นต้น ซึ่งเป็นการวิจัยที่ตัวแปรในการทดลองไม่สามารถควบคุมได้หรือควบคุมได้ยาก และใช้ระยะเวลาในการทดลองนาน เป็นเหตุให้นิสิตใน 2 กลุ่มนี้สำเร็จการศึกษาเกินระยะเวลาที่กำหนด ผู้วิจัยจึงสังเกตเห็นถึงปัญหาในขั้นตอนของการเก็บรวบรวมข้อมูลของนิสิตกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเนื่องจากจะเห็นได้ว่าในบางคณะไม่มีนิสิตที่สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาของหลักสูตรเลย ผู้วิจัยจึงเลือกศึกษากับนิสิตกลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

จากสภาพปัญหาและผลกระทบที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้สังเกตเห็นถึงความสำคัญของการสำเร็จการศึกษาของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา จึงมีความสนใจที่จะศึกษาตัวแปรจำแนกการสำเร็จการศึกษาของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์รวบรวมเป็นแนวทางให้กับนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องในการวางแผนบริหารจัดการให้นิสิตสำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาของหลักสูตรต่อไป และนำมาเป็นข้อเสนอแนะหรือแนวทางในการกำหนดเป็นแผนการบริหารงานวิชาการของคณะ หรือบัณฑิตวิทยาลัย รวมทั้งมหาวิทยาลัย ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมสนับสนุนผลการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อให้มีความเป็นเลิศทางวิชาการตามแผนยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการสำเร็จการศึกษาและตัวแปรจำแนกกลุ่มการสำเร็จการศึกษา ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร
2. เพื่อศึกษาตัวแปรที่ดีที่สุดในการจำแนกกลุ่มการสำเร็จการศึกษาและสร้างสมการจำแนกกลุ่มการสำเร็จการศึกษา ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์ตัวแปรจำแนกกลุ่มการสำเร็จการศึกษาของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ระดับปริญญาโท แผน ก แบบ ก2 กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่เข้าศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2550 - 2554

1. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

1.1 ประชากร ได้แก่ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ระดับปริญญาโท แผน ก แบบ ก2 กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ ที่สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาของหลักสูตร จำนวน 226 คน และไม่สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาของหลักสูตร จำนวน 501 คน รวมทั้งสิ้น 727 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ระดับปริญญาโท แผน ก แบบ ก2 กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ ที่สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาของหลักสูตร จำนวน 53 คน และไม่สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาของหลักสูตร จำนวน 106 คน รวมทั้งสิ้น 159 คนซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบตามสะดวก (Convenience Sampling) แสดงดังตาราง 1

ตาราง 1 แสดงสัดส่วนจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

คณะ	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
	ภายใน	เกิน	รวม	ภายใน	เกิน	รวม
	ระยะเวลา	ระยะเวลา		ระยะเวลา	ระยะเวลา	
บริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์ ฯ	174	64	238	38	22	60
มนุษยศาสตร์	19	91	110	7	36	43
ศึกษาศาสตร์	26	214	240	5	19	24
สังคมศาสตร์	7	139	132	3	29	32
รวม	226	501	727	53	106	159

2. ขอบเขตด้านตัวแปร

2.1 ตัวแปรพยากรณ์ ได้แก่ 1) ลักษณะการมีงานทำ 2) ความสามารถด้านการวิจัย 3) การวางแผนการทำวิทยานิพนธ์ 4) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการทำวิทยานิพนธ์ 5) แหล่งเอื้ออำนวยทางวิชาการ 6) คุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษา และ 7) การบริหารจัดการเกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์

2.2 ตัวแปรเกณฑ์ ได้แก่ การสำเร็จการศึกษาของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาระดับปริญญาโท แผน ก แบบ ก2 กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ จำแนกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ที่สำเร็จการศึกษาและไม่สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาของหลักสูตร

วิธีดำเนินการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ในการสร้างแบบสอบถามผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยรวมถึงได้ศึกษาข้อคำถามจากรายงานการวิจัย และวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้อง นำมาสรุปเป็นแบบสอบถาม โดยให้ข้อคำถามสอดคล้องกับนิยามศัพท์ จำนวน 1 ฉบับ โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อทั่วไปของนิสิต มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) จำนวน 4 ข้อ ประกอบด้วย เพศ ปีที่เข้าศึกษา คณะ และลักษณะการลาศึกษา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับตัวแปรจำแนกการสำเร็จการศึกษา มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2532, น.121) จำนวน 6 ด้าน 40 ข้อ ประกอบด้วย

ความสามารถด้านการวิจัยและประเมินผล	จำนวน 10 ข้อ
การวางแผนการทำวิทยานิพนธ์	จำนวน 4 ข้อ
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการทำวิทยานิพนธ์	จำนวน 5 ข้อ
แหล่งเอื้ออำนวยทางวิชาการ	จำนวน 7 ข้อ
คุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษา	จำนวน 8 ข้อ
การบริหารจัดการเกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์	จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นปลายเปิด (Open Form)

2. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 นำเครื่องมือที่ปรับปรุงแล้วและผ่านการพิจารณาเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ระหว่างนิยามศัพท์ของตัวแปรกับข้อคำถาม โดยทำการคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.50-1.00 ซึ่งค่าที่คำนวณมีรายละเอียดจำแนกตามรายด้าน ดังนี้

ความสามารถด้านการวิจัย มีค่าความตรงเชิงเนื้อหา อยู่ระหว่าง 0.80 ถึง 1.00
 การวางแผนการทำวิทยานิพนธ์ มีค่าความตรงเชิงเนื้อหา 1.00 ทุกข้อคำถาม
 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการทำวิทยานิพนธ์ มีค่าความตรงเชิงเนื้อหา 1.00 ทุกข้อคำถาม
 แหล่งเอื้ออำนวยทางวิชาการ มีค่าความตรงเชิงเนื้อหา อยู่ระหว่าง 0.80 ถึง 1.00
 คุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษามีค่าความตรงเชิงเนื้อหาอยู่ระหว่าง 0.80 ถึง 1.00
 การบริหารจัดการเกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์ มีค่าความตรงเชิงเนื้อหา 1.00 ทุกข้อคำถาม

2.2 นำเครื่องมือไปทดลองใช้ (Try out) กับนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ที่สำเร็จการศึกษาและไม่สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาของหลักสูตร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คนจากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งในการวิเคราะห์ความเชื่อมั่น มีรายละเอียดจำแนกตามรายด้าน ดังนี้

ความสามารถด้านการวิจัย มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .932
 การวางแผนการทำวิทยานิพนธ์ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .911
 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการทำวิทยานิพนธ์ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .766
 แหล่งเอื้ออำนวยทางวิชาการ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .815
 คุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษามีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .904
 การบริหารจัดการเกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .816

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ถึงนิสิตที่จะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อขอความร่วมมือและขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล 2 ส่วน ดังนี้

3.1.1 รายชื่อนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ระดับปริญญาโท แผน ก แบบ ก2 กลุ่มมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ที่สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาของหลักสูตร ที่เข้าศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2550 – 2554

3.1.2 รายชื่อนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ระดับปริญญาโท แผน ก แบบ ก2 กลุ่มมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ที่ไม่สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาของหลักสูตร ที่เข้าศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2550 – 2554

3.2 ผู้วิจัยส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลพร้อมแบบสอบถามให้กับนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ระดับปริญญาโทฯ ทาง e-mail

3.3 ผู้วิจัยดำเนินการส่งแบบสอบถามทาง e-mail โดยผู้วิจัยจะส่งให้กลุ่มประชากรทั้งหมดจำนวน 727 คน และผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่งคืนทาง e-mail กลับมา ผู้วิจัยใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3.3.1 ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามถึงกลุ่มตัวอย่าง ครั้งที่ 1 ในวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2558 และกำหนดระยะเวลาในการตอบกลับเป็นระยะเวลา 14 วัน พบว่า มีกลุ่มตัวอย่างตอบกลับจำนวน 159 คน

3.3.2 ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามถึงกลุ่มตัวอย่าง ครั้งที่ 2 ในวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2558 และกำหนดระยะเวลาในการตอบกลับเป็นระยะเวลา 14 วัน พบว่า ไม่มีกลุ่มตัวอย่างตอบกลับ

3.3.3 ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามถึงกลุ่มตัวอย่าง ครั้งที่ 3 ในวันที่ 13 มีนาคม 2558 และกำหนดระยะเวลาในการตอบกลับเป็นระยะเวลา 14 วัน พบว่า ไม่มีกลุ่มตัวอย่างตอบกลับ

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการส่งแบบสอบถามทาง e-mail จำนวน 727 คน ตั้งแต่วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2558 ถึงวันที่ 13 มีนาคม 2558 มีกลุ่มตัวอย่างตอบกลับทั้งสิ้น 159 คน ประกอบด้วย กลุ่มนิสิตที่สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาของหลักสูตร จำนวน 53 คน และกลุ่มนิสิตที่ไม่สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาของหลักสูตร จำนวน 106 คน

4. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

4.2 แบบสอบถามเกี่ยวกับตัวแปรจำแนกกลุ่มการสำเร็จการศึกษา มาตราจให้คะแนน โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ให้คะแนน 5 คะแนนหมายถึง ข้อคำถามนี้ตรงกับระดับการรับรู้ของนิสิตมากที่สุด

ให้คะแนน 4 คะแนนหมายถึง ข้อคำถามนี้ตรงกับระดับการรับรู้ของนิสิตมาก

ให้คะแนน 3 คะแนนหมายถึง ข้อคำถามนี้ตรงกับระดับการรับรู้ของนิสิตปานกลาง

ให้คะแนน 2 คะแนนหมายถึง ข้อคำถามนี้ตรงกับระดับการรับรู้ของนิสิตน้อย

ให้คะแนน 1 คะแนนหมายถึง ข้อคำถามนี้ตรงกับระดับการรับรู้ของนิสิตน้อยที่สุด

เกณฑ์ในการแปลความหมายของคะแนน ตามแนวคิดของเรนซิส ลิเคอร์ท (Rensis Likert) หรือ Likert Scale โดยเทียบกับเกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด, 2532, น.121) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง นิสิตมีระดับการรับรู้อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง นิสิตมีระดับการรับรู้อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง นิสิตมีระดับการรับรู้อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง นิสิตมีระดับการรับรู้อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง นิสิตมีระดับการรับรู้อยู่ในระดับน้อยที่สุด

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ตัวแปรจำแนกกลุ่ม (Discriminant Analysis) แบบขั้นตอน (Stepwise Method) โดยวิธีวิลค์ แลมบ์ดา (Wilk's Lambda) เพื่อสร้างสมการจำแนกประเภทในรูปของคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน และวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ประเมินสมการจำแนกประเภท ได้แก่ ค่าไอเกน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล ค่าวิลค์ แลมบ์ดา และสถิติทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square test)

ผลการวิจัย

1. การสำเร็จการศึกษาและตัวแปรจำแนกกลุ่มการสำเร็จการศึกษา ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ แสดงดังตาราง 2

ตาราง 2 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) รายด้านของตัวแปรจำแนกกลุ่มการสำเร็จ การศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง (n=159)

ตัวแปร	สำเร็จการศึกษาภายใน ระยะเวลา (n=53)			ไม่สำเร็จการศึกษาภายใน ระยะเวลา (n=159)		
	\bar{x}	S.D.	ระดับการ รับรู้	\bar{x}	S.D.	ระดับการ รับรู้
1. ความสามารถด้านการวิจัยและ ประเมินผล	3.70	0.47	มาก	3.13	0.61	ปานกลาง
2. การวางแผนการทำวิทยานิพนธ์	3.60	0.68	มาก	2.99	0.74	ปานกลาง
3. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการทำ วิทยานิพนธ์	3.31	0.79	ปานกลาง	2.75	0.87	ปานกลาง
4. แหล่งเอื้ออำนวยทางวิชาการ	3.04	0.87	ปานกลาง	2.53	0.83	ปานกลาง
5. คุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษา	3.30	0.80	ปานกลาง	3.14	0.72	ปานกลาง
6. การบริหารจัดการเกี่ยวกับการทำ วิทยานิพนธ์	2.75	0.75	ปานกลาง	2.48	0.66	น้อย
รวม	3.31	0.41	ปานกลาง	2.87	0.35	ปานกลาง

จากตาราง 2 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) รายด้านตัวแปรจำแนกกลุ่ม การสำเร็จการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามกลุ่มการสำเร็จการศึกษา พบว่า เมื่อพิจารณาตัวแปรจำแนกกลุ่ม นิสิตที่สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลา พบว่า โดยภาพรวมมีระดับการรับรู้อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.31$, S.D.=0.41) เมื่อพิจารณารายด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 2 อันดับแรก คือ ความสามารถด้านการวิจัยและประเมินผล มีระดับการรับรู้ในระดับมาก ($\bar{x}=3.70$, S.D.=0.47) รองลงมาคือการวางแผนการทำวิทยานิพนธ์ มีระดับการรับรู้ในระดับมาก ($\bar{x}=3.60$, S.D.=0.68) และเมื่อพิจารณาตัวแปรจำแนกกลุ่มนิสิตที่ไม่สำเร็จการศึกษาภายใน ระยะเวลา พบว่า โดยภาพรวมมีระดับการรับรู้ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=2.87$, S.D.=0.35) เมื่อพิจารณารายด้าน ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 2 อันดับแรก คือ คุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษา มีระดับการรับรู้ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.14$, S.D.=0.72) รองลงมาคือความสามารถด้านการวิจัยและประเมินผล มีระดับการรับรู้ในระดับปาน กลาง ($\bar{x}=3.13$, S.D.=0.61)

2. ตัวแปรที่ดีที่สุดในการจำแนกกลุ่มการสำเร็จการศึกษา ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัย นเรศวร มีจำนวน 3 ตัวแปร ได้แก่ ความสามารถด้านการวิจัยและประเมินผล การวางแผนการทำวิทยานิพนธ์ และ แหล่งเอื้ออำนวยทางวิชาการ ซึ่งเขียนเป็นสมการจำแนกในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

สมการจำแนกกลุ่มในรูปคะแนนดิบ

$$Y = -7.769 + 1.236X_2 + .718X_3 + .506X_5$$

สมการจำแนกกลุ่มในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z_Y = .699Z_{X_2} + .518Z_{X_3} + .427Z_{X_5}$$

อภิปรายผล

จากข้อสรุปการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยสามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. จากผลการวิจัย พบว่า ตัวแปรที่สามารถจำแนกกลุ่มความสำเร็จการศึกษา ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ มีจำนวน 3 ตัวแปร ได้แก่ ความสามารถด้านการวิจัยและประเมินผลการวางแผนการทำวิทยานิพนธ์ และแหล่งเอื้ออำนวยทางวิชาการ

1.1 ความสามารถด้านการวิจัยและประเมินผล สามารถจำแนกการสำเร็จการศึกษา ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ได้ เพราะในกระบวนการศึกษาต่อของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษานั้น รายวิชาวิทยานิพนธ์เป็นรายวิชาที่มีความสำคัญมากที่สุดและมีจำนวนหน่วยกิต มากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับรายวิชาอื่นๆ อีกทั้งในการทำวิทยานิพนธ์นั้นต้องอาศัยความสามารถด้านการวิจัยและประเมินผล ซึ่งจะเป็นเครื่องมือนำไปสู่การเลือกหัวข้อการทำวิทยานิพนธ์ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวิจัยของตนเองต่อไป ตลอดจนสามารถออกแบบการวิจัย สร้างเครื่องมือวิจัยดำเนินการวิจัย เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์และแปลผลจนกระทั่งสรุปผลและเขียนรายงานการวิจัย เช่นเดียวกับแนวคิดของจอร์จ (George, 1975) ที่กล่าวว่า ในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตนั้นจะต้องมีความสามารถด้านการวิจัยและประเมินผลในการได้มาซึ่งหัวข้อการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งต้องเป็นหัวข้อที่ผู้วิจัยสนใจมากที่สุด อีกทั้งผลการวิจัยของ สิริรัตน์ คุณจักร (2539) ที่พบว่า ความสามารถด้านการวิจัยและประเมินผล เป็นปัจจัยที่สามารถจำแนกความสำเร็จในการทำวิทยานิพนธ์ ระหว่างนิสิตระดับมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่สำเร็จการศึกษาภายในสองปีการศึกษา และมากกว่าสองปีการศึกษา และผลการวิจัยของวิมลพลราช (2540) ที่พบว่า ความสามารถด้านการวิจัยและประเมินผลเป็นปัจจัยที่สามารถจำแนกความสำเร็จในการทำวิทยานิพนธ์ ที่สำเร็จการศึกษาภายในสองปีการศึกษา และมากกว่าสองปีการศึกษา นอกจากนี้ยังพบว่า ปัจจัยสำคัญที่มีผลทำให้นิสิตไม่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทภายในระยะเวลา 2 ปีการศึกษา คือ การขาดความรู้และความสามารถในการเลือกสถิติที่ใช้ในการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายเพื่อสรุปผลการวิจัย (ชนะ กองไตรย์, 2536; สิริรัตน์ คุณจักร, 2539; ถาวร จันทศิริ, 2539; วิมล พลราช, 2540; สมจิตร แก้วมณี, 2551) ซึ่งสอดคล้องกับ ชนิตา รัชชพลเมือง และสมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2549, น.52) ได้กล่าวว่าความสามารถด้านการวิจัยและประเมินผลในการทำวิทยานิพนธ์นั้น เป็นคุณสมบัติด้านวิจัยของนิสิตที่เข้าศึกษานิสิตในระดับบัณฑิตศึกษาจำเป็นต้องมีพื้นฐานด้านวิชาการที่จำเป็นสำหรับการทำวิทยานิพนธ์ตามหลักสูตร ซึ่งถ้านิสิตที่ไม่มีความสามารถด้านการวิจัยและประเมินผลแล้วจะทำให้ในการทำวิทยานิพนธ์นั้นมักจะหาหัวข้อวิทยานิพนธ์ได้ช้า สอดคล้องกับ จิระศักดิ์ บุชราภรณ์ (2546, น.13) ที่ได้กล่าวว่า สำหรับนิสิตที่เริ่มทำการวิจัย ความสามารถด้านการวิจัยและประเมินผลในการเลือกหัวข้อถือว่าเป็นปัญหาที่หนักอกหนักใจและก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นิสิตสำเร็จการศึกษาช้ากว่าระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด เพราะเลือกหัวข้อได้ไม่ตรงกับความรู้ความสามารถของตนเอง หรือการเลือกหัวข้อล่าช้าใช้ระยะเวลานาน ทำให้สำเร็จการศึกษานานกว่ากำหนด

1.2 การวางแผนการทำวิทยานิพนธ์ สามารถจำแนกการสำเร็จการศึกษา ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิสิตในระดับบัณฑิตศึกษาส่วนใหญ่ต้องทำงาน และใช้เวลาบางส่วนในการศึกษา ดังนั้นการวางแผนการทำวิทยานิพนธ์นั้นเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะช่วยให้นิสิตจัดตารางเวลาในการทำงาน การเรียนและการทำวิทยานิพนธ์ได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ สามารถปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ ซึ่งจะทำให้นิสิตประสบความสำเร็จในการศึกษาตามกระบวนการ PDCA ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของบุญใจ สถิตินรากร (2547) ที่พบว่า ตัวแปรการวางแผนการทำวิทยานิพนธ์สามารถจำแนกกลุ่มมหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาโดยใช้เวลาในการศึกษาสองปีการศึกษา อีกทั้งแนวคิดของ ดิลกรัตน์ โคตรสุมาตย์ (2554) ที่กล่าวว่าการ

วางแผนการทำวิทยานิพนธ์เป็นปัจจัยหนึ่งซึ่งส่งผลต่อระยะเวลาการสำเร็จการศึกษาของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา โดยนิสิตนั้นควรมีการวางแผนการทำวิทยานิพนธ์ เพื่อเป็นการกระตุ้นตัวนิสิตเองให้เร่งและกระตือรือร้นทำวิทยานิพนธ์ตามแผนที่วางไว้ เช่นเดียวกับกับชลกมล สอนงคุณ (2548, น.53-54) ที่กล่าวว่าองค์ประกอบที่สำคัญที่นิสิตผู้ทำวิทยานิพนธ์จะต้องมีนอกเหนือจากความรู้ความสามารถในด้านต่างๆแล้วก็คือด้านการวางแผนการทำวิทยานิพนธ์ ได้แก่การรู้จักแบ่งเวลาเพื่อใช้ในการวิจัยและใช้ภาระหน้าที่อื่นๆ ได้อย่างเหมาะสมโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ทำวิทยานิพนธ์พร้อมกับทำงานประจำของตนเองจะต้องจัดเวลาของตนเองอย่างเหมาะสมเพื่อให้ได้รับผลสำเร็จในงานทั้งสองด้าน โดยปัจจัยด้านการวางแผนการทำวิทยานิพนธ์ ประกอบไปด้วยลักษณะส่วนตัวของนักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการทำวิทยานิพนธ์ ได้แก่การวางแผนในการดำเนินงานในการทำวิทยานิพนธ์การบริหารเวลาการจัดแบ่งเวลานอกจากนี้ ธิดาพร ประทุมวี (2553, น.64) กล่าวว่าในขณะที่ความเป็นจริงแล้วการทำวิทยานิพนธ์ไม่ว่าจะในระดับใด นิสิตจำเป็นต้องอุทิศเวลาให้อย่างต่อเนื่อง การไม่รู้จักวางแผนและจัดสรรเวลาที่ดียิ่งกลายเป็นปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญในการทำวิทยานิพนธ์ นิสิตจำนวนมากไม่สามารถสำเร็จการศึกษาได้

1.3 แหล่งเอื้ออำนวยทางวิชาการ สามารถจำแนกการสำเร็จการศึกษา ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวรได้ อาจเป็นเพราะสถาบันการศึกษามีการจัดแหล่งเอื้ออำนวยทางวิชาการที่เอื้อต่อการศึกษาค้นคว้าของนิสิต มีวัสดุอุปกรณ์สำหรับการสืบค้นข้อมูล ตำรา และวารสารที่ทันสมัยที่ทันสมัย มีระบบการบริการห้องสมุดที่เอื้ออำนวยต่อการศึกษาค้นคว้าของนิสิต รวมถึงการให้บริการกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการทำวิทยานิพนธ์ในทุกขั้นตอนอย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ก็จะเป็นการส่งเสริมให้นิสิตได้รู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ดังนั้นแหล่งเอื้ออำนวยทางวิชาการของมหาวิทยาลัยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเรียนและการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตนับว่ามีความสำคัญ และส่งผลต่อการสำเร็จการศึกษาของนิสิตในระดับบัณฑิตศึกษาเป็นอย่างมาก เนื่องจากการเรียนในระดับบัณฑิตศึกษานั้น เป็นการส่งเสริมให้นิสิตได้ฝึกการเรียนรู้และพัฒนาวิธีการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่นิสิตต้องค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งต่างๆ แหล่งเอื้ออำนวยทางวิชาการจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่เอื้อต่อผู้เรียนให้ได้ค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิจิตรา สุพรรณผ่าย (2555) ที่พบว่า ปัจจัยด้านแหล่งเอื้ออำนวยทางวิชาการส่งผลในเชิงบวกต่อการสำเร็จการศึกษา และงานวิจัยของ สมจิตร แก้วมณี (2551, น.21) ได้ศึกษาปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับมหาบัณฑิตศึกษามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์พบว่า ปริมาณและความทันสมัยของเอกสาร ตำรา วารสารทางวิชาการ จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ในห้องสมุดที่มีให้บริการค้นคว้า ความเร็วของเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ห้องสมุดจัดไว้บริการแก่นิสิต ช่วงเวลาเปิด-ปิดของห้องสมุด ระยะเวลาในการให้ยืมเอกสารฯ ในแต่ละครั้ง ปริมาณที่ให้ยืม การให้คำแนะนำในเรื่องต่างๆ ของบุคลากร รวมถึงแหล่งสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต และความชัดเจนของคู่มือการทำวิทยานิพนธ์ ก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิต นอกจากนี้งานวิจัยของ กัญญาวิรี ปัทมดิลก และคณะ (2551, น.22) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนการสอนและการทำวิทยานิพนธ์ สาขาการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา ของสถาบันอุดมศึกษาไทยพบว่าหากไม่มีบริการสิ่งอำนวยความสะดวกซึ่งเป็นปัจจัยที่ส่งเสริมและเอื้ออำนวยในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตอย่างเพียงพอและเหมาะสม เช่น ห้องสมุด การให้บริการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาของนิสิต การให้ทุนสนับสนุนการทำวิทยานิพนธ์ การให้ความช่วยเหลือแก่นิสิตเพื่อให้ได้รับการบริการที่ดี ถูกต้อง สะดวก และรวดเร็ว รวมทั้งการให้การสนับสนุนทรัพยากรในด้านต่างๆ ก็จะเป็นอุปสรรคต่อการทำวิทยานิพนธ์ให้ประสบผลสำเร็จได้อีกทั้งงานวิจัยของ บุญใจ สติตนรากูร (2547, น.66) ที่ได้กล่าวว่าแหล่งเอื้ออำนวยทางวิชาการนั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่นิสิตต้องศึกษาค้นคว้าจากแหล่งความรู้ต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศ เป็นสื่อการศึกษาที่จำเป็นและเอื้อให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด ชนิดา รักษ์พลเมือง และสมหวังพิธิยานุวัฒน์ (2549, น.55-56) ยังได้กล่าว

อีกว่าหากมหาวิทยาลัยจัดสรรงบประมาณเพื่อเป็นทุนสนับสนุนการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตอย่างเต็มที่และเพียงพอ ก็ย่อมส่งผลให้นิสิตมีแรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์ให้สำเร็จได้มากขึ้น มหาวิทยาลัยควรเสริมสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่เอื้อต่อความสำเร็จของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา

2. จากผลการวิจัย พบว่า ตัวแปรที่ไม่สามารถจำแนกกลุ่มการสำเร็จการศึกษา ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ มีจำนวน 4 ตัวแปร ได้แก่ ลักษณะการมีงานทำ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการทำวิทยานิพนธ์ คุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษา และการบริหารจัดการเกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์

2.1 ลักษณะการมีงานทำ ไม่สามารถจำแนกการสำเร็จการศึกษา ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ได้ เพราะว่าการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษานั้น นิสิตส่วนใหญ่มาศึกษาต่อใน แผน ก แบบ ก2 ซึ่งนิสิตจะต้องมาศึกษาในช่วงเวลาราชการ ทำให้นิสิตต้องลางานเพื่อมาศึกษาต่อ ซึ่งไม่เป็นไปตามผลการวิจัยของ กริสนา นกสกุล (2531) ที่กล่าวว่า การที่นิสิตระดับบัณฑิตศึกษามีสภาพการเรียนแตกต่างกัน ทำให้สำเร็จการศึกษาแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะภารกิจที่ต้องปฏิบัติในขณะที่ทำงานกับเวลาที่มาศึกษาต่อแตกต่างกัน ไม่สามารถจะหาเวลามาศึกษาค้นคว้าเอกสารตำรา รวมทั้งไม่มีเวลาเข้าพบหรือรับฟังคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา ทำให้สำเร็จการศึกษาแตกต่างกัน และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ อนงค์ ปิยภมลานนท์ (2530) ที่พบว่า ตัวแปรลักษณะการมีงานทำสามารถจำแนกกลุ่มนิสิตที่ใช้เวลาต่ำสุดและสูงสุดของหลักสูตรในการสำเร็จการศึกษา ว่านิสิตกลุ่มที่ใช้เวลาเรียนมากที่สุด มีภาระงานที่ต้องรับผิดชอบมากกว่านิสิตกลุ่มที่ใช้เวลาเรียนน้อยที่สุดสำหรับภาระงานที่ต้องรับผิดชอบคือ การเลี้ยงดูสมาชิกในครอบครัว และปริมาณที่รับผิดชอบนั้นสามารถจำแนกกลุ่มนิสิตที่ใช้เวลามากที่สุดในการสำเร็จการศึกษา และกลุ่มนิสิตที่ใช้เวลาน้อยที่สุดในการสำเร็จการศึกษาได้ อีกทั้งชวลิต สนองคุณ (2548, น.14) ได้ให้แนวคิดที่ว่า ภาระงานหรือตำแหน่งหน้าที่การทำงาน โดยเฉพาะข้าราชการจะได้รับอนุมัติจากกรมที่สังกัดให้เข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท เมื่อศึกษาภาคเนื้อหาวินิจฉัยแล้ว บางคนขอกลับไปทำงานพร้อมกับเขียนวิทยานิพนธ์ จากการศึกษาพบว่านักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาส่วนมากใช้เวลาในการศึกษา ภาคเนื้อหา 3 ภาคการศึกษา และมีจำนวนไม่น้อยที่ใช้เวลาถึง 4 ภาคการศึกษา หรือมากกว่า แต่เมื่อนักศึกษาเรียนสำเร็จภาคเนื้อหาวินิจฉัยแล้ว มีนักศึกษาบางคนหรือจำนวนน้อยที่สามารถทำวิทยานิพนธ์เสร็จภายใน 1 ภาคการศึกษา ผู้ที่ไม่สามารถทำวิทยานิพนธ์เสร็จใน 1 ภาคการศึกษา คือ กลุ่มที่มีงานทำประจำและกลับไปทำงานประจำควบคู่กับการทำวิทยานิพนธ์ทำให้ไม่มีเวลาในการทำวิทยานิพนธ์ มีผลทำให้เกิดการล่าช้า และไม่สำเร็จการศึกษา

2.2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการทำวิทยานิพนธ์ ไม่สามารถจำแนกการสำเร็จการศึกษา ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษานั้น นิสิตทุกคนล้วนแล้วแต่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการทำวิทยานิพนธ์ทั้งสิ้น เพื่อให้งานวิทยานิพนธ์นั้นสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีตามเป้าหมายที่วางไว้ เช่นเดียวกับแนวคิดของ แอทคินสัน (Atkinson, 1966) ที่กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นแรงผลักดันที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลรู้ตัวว่าจะต้องกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นความต้องการที่รับผลสำเร็จจากการกระทำในสิ่งที่ต้องการ อีกทั้งบุญใจ ศรีสถิตนรากร (2547) ที่กล่าวว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นแรงขับที่มาจากภายในของบุคคลที่มุ่งมานะกระทำสิ่งใดๆ ให้สำเร็จลุล่วงตามที่ตนปรารถนาซึ่งผลไม่เป็นไปตามงานวิจัยของ เยาวรักษ์ทองพุ่ม (2551) ได้ทำการจำแนกตัวแปรกลุ่มความสำเร็จในการทำวิทยานิพนธ์ของมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการทำวิทยานิพนธ์มีความสัมพันธ์กับผลการเรียน และการสำเร็จการศึกษาตามกำหนดเวลา เช่นเดียวกันกับงานวิจัยของ ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์ (2539) ได้ทำการวิเคราะห์ตัวแปรจำแนกนักศึกษที่สำเร็จกับไม่สำเร็จการศึกษาตามเวลาของหลักสูตรพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการทำวิทยานิพนธ์สามารถจำแนกนักศึกษที่สำเร็จกับไม่สำเร็จการศึกษาตามเวลาของหลักสูตรได้

2.3 คุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษา ไม่สามารถจำแนกการสำเร็จการศึกษา ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวรได้ เนื่องจากอาจารย์ที่ปรึกษานั้นมีบทบาทหน้าที่โดยตรงที่จะต้องดูแลรับผิดชอบต่อนิสิต ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะ รวมทั้งให้กำลังใจนิสิตที่อยู่ในความดูแลซึ่งไม่สอดคล้องกันกับงานวิจัยของ วิมล พลราช (2540) ได้ทำการศึกษา เรื่อง การเปรียบเทียบประสิทธิภาพระหว่างการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกพหุภาคีกับการวิเคราะห์จำแนกในการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อระยะเวลาในการศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาสามารถจำแนกได้ อีกทั้งชกลมล สนองคุณ (2548) ได้ทำการศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร พบว่า คุณลักษณะอาจารย์ที่ปรึกษา มีผลต่อความสำเร็จในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4 การบริหารจัดการเกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์ ไม่สามารถจำแนกการสำเร็จการศึกษา ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวรได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการบริหารจัดการเกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์เป็นการจัดการในส่วนของขั้นตอน แนวปฏิบัติ ตลอดจนกฎระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำวิทยานิพนธ์ ตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งสิ้นสุดกระบวนการทำวิทยานิพนธ์ซึ่งคณะกรรมการบริหารหลักสูตรของแต่ละคณะมีการบริหารจัดการ กำกับดูแล และติดตามกระบวนการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตอยู่แล้ว ซึ่งการจะสำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาของหลักสูตรได้หรือไม่นั้นก็ขึ้นอยู่กับการรับรู้ของตัวนิสิตเองด้วย ซึ่งไม่เป็นไปตามผลการวิจัยของ อังคณา พิมพ์อน (2553) ได้ทำการศึกษา เรื่อง การวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการสำเร็จการศึกษา และสร้างสมการพยากรณ์โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก พบว่า ตัวแปรทำนายการสำเร็จการศึกษา คือ ด้านการบริหารจัดการเกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผู้บริหาร อาจารย์ประจำสาขา และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนควรมีการวางแผนให้นิสิตได้เรียนรู้เกี่ยวกับเทคนิควิธีการวิจัยและการประเมินผล ทั้งในการเลือกหัวข้อปัญหา การสืบค้นเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การสร้างเครื่องมือวิจัยอย่างมีคุณภาพ การเลือกใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ รวมทั้งการแปลผลเพื่อสรุปผลการวิจัย ตลอดจนการเรียนรู้ติดตามหลักการ แนวคิดเกี่ยวกับงานวิจัยใหม่ๆ ซึ่งอาจดำเนินการโดยจัดรายวิชาวิจัยให้นิสิตได้มีโอกาสเรียนรู้ตลอดจนมีทักษะ หรือจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นิสิตได้ติดตามองค์ความรู้ทางการวิจัยใหม่ๆ สามารถนำเอาความรู้ไปประยุกต์ใช้กับการทำวิทยานิพนธ์ อันจะส่งผลให้นิสิตสำเร็จการศึกษาได้ตามระยะที่หลักสูตรกำหนด

1.2 นิสิตที่เข้ามาศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา ควรมีการวางแผนการเรียนและการวางแผนการทำวิทยานิพนธ์อย่างละเอียด เพื่อให้นิสิตได้เตรียมข้อมูล ตั้งใจศึกษาเรียนรายวิชาให้สำเร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด ควบคู่ไปกับการทำวิทยานิพนธ์ นอกจากนี้ นิสิตต้องกำหนดระยะเวลาในปฏิทินการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตเองโดยมีการวางแผนร่วมกันกับอาจารย์ที่ปรึกษา และที่สำคัญ นิสิตต้องดำเนินการเรียนและการทำวิทยานิพนธ์ให้เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ทุกขั้นตอน

1.3 คณะ ภาควิชา รวมทั้งหน่วยงานที่มีหน้าที่ให้บริการทางการศึกษาด้านอื่นๆ ควรรวบรวม จัดทำ เอกสาร ตำราทางวิชาการ งานวิจัย วิทยานิพนธ์ และสถานที่ค้นคว้าข้อมูลอย่างเพียงพอ การให้บริการสืบค้นข้อมูลด้วยเครื่องมือที่ทันสมัย และจัดทำฐานข้อมูลระบบออนไลน์แหล่งค้นคว้าวิทยานิพนธ์จากมหาวิทยาลัย

อื่นๆ เพื่อให้บัณฑิตสืบค้นหาข้อมูลได้อย่างสะดวก ตลอดจนการให้บริการตรวจสอบเอกสารและวิทยานิพนธ์ให้มีขั้นตอนที่ชัดเจน สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ถ้าสามารถพัฒนาก็นำไปสู่การบริหารจัดการให้บัณฑิตสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาตัวแปรจำแนกการสำเร็จการศึกษาของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร ในกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

2.2 ควรมีการศึกษาเชิงลึกถึงการบริหารจัดการเกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์ ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2551). *การวิเคราะห์ข้อมูลหลายตัวแปร* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.
- กัญญาวีร์ ปัทมดิลก และคณะ. (2551). *การศึกษาสภาพปัญหาการทำวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- กริสนา นกสกุล. (2531). *องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการทำปริญญาานิพนธ์ของนิสิตบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร*. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร).
- เกษม วัฒนชัย. (2544). *การอุดมศึกษาในคริสตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ. (สำเนา).
- จิระศักดิ์ บุขราภรณ์. (2546). *การศึกษาปัญหาการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา หลักสูตรครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ).
- ชนะ กองไตรย์. (2536). *กระบวนการพัฒนาโครงการเสนอวิทยานิพนธ์ ของนิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).
- ชนิตา รักษ์พลเมือง และสมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2549). *อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หน้าที่และบทบาท. โครงการจัดทำตำราเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.
- ชลกมล สนองคุณ. (2548). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร*. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร).
- ดิลกรัตน์ โคตรสุมาตย์. (2554). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อระยะเวลาการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น).
- ถาวร จันทศิริ. (2539). *ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำปริญญาานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโทภาควิชาการศึกษา ผู้ใหญ่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร*. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร).
- ธิดาพร ประทุมวี. (2553). *ปัจจัยความสำเร็จในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์*. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง).

- นันทน์ภัส มีครุฑ. (2553). ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการทำวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท หลักสูตรนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นิภา ศรีไพโรจน์. (2524). การวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสถิติเพื่อการวิจัย. มหาสารคาม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2532). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 2. กรุงเทพฯ: เจริญผล.
- บุญใจ ศรีสถิตนรากร. (2547). การวิเคราะห์ตัวแปรจำแนกกลุ่มมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่สำเร็จ การศึกษาหลักสูตรพยาบาลมหาบัณฑิต โดยใช้เวลาศึกษาภายในสองปีการศึกษาและมากกว่าสองปีการศึกษา. ทุนวิจัย, กองทุนรัชดาภิเษกสมโภช.
- เรณา พงษ์เรืองพันธุ์. (2542). การทำวิทยานิพนธ์อย่างมีคุณภาพ. วารสารคณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา, 7, 19-22.
- วิมล พลราช. (2540). การเปรียบเทียบประสิทธิภาพระหว่างการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกพหุภาคีกับการ วิเคราะห์จำแนก ในการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อระยะเวลาในการศึกษาและผลการประเมินวิทยานิพนธ์. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2550). การวิเคราะห์พหุระดับ (Multi - level analysis) (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สิริรัตน์ คุณจักร. (2539). การวิเคราะห์ตัวแปรจำแนกความสำเร็จในการทำวิทยานิพนธ์ ระหว่างนิสิตระดับ มหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่สำเร็จการศึกษาภายในสองปีการศึกษา และมากกว่าสองปีการศึกษา. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).
- สมจิตร แก้วมณี. (2551). ปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับมหาบัณฑิตคณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. วารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 4(1), 133-158.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และศิริชัย กาญจนวาสี. (2523). การทำวิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: พริกหวาน กราฟฟิค.
- อนงค์ ปิยกุลนนท์. (2530). การวิเคราะห์ตัวแปรจำแนกกลุ่มผู้ใช้เวลาต่ำสุดและสูงสุดของหลักสูตร ในการ จำแนกการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาสังคมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (วิทยานิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).

ภาษาอังกฤษ

- Atkinson, John William. (1966). Motives in fantasy, action and society affiliated east-west press. New Delhi: Putltd.
- Butsaraporn, J. (2003). A study of problems encountered by graduate students conducting master's thesis in the technological education department, King Mongkut's Institute of Technology North Bangkok. (Master thesis, King Mongkut's Institute of Technology North Bangkok). (in Thai)

- Chantasiri, T. (1996). Opinions on problems in thesis's writing of master degree students in adult education at Srinakharinvirot University Prasarnmit. (Master thesis, Srinakharinvirot University Prasarnmit). (in Thai)
- Commission for higher education the prime minister. (2002). Education Act B.E. 2542, as amended (No. 2) B.E. 2545. Bangkok: Pikwhangraphic. (in Thai)
- George, R.A. (1975). The graduate students guide to thesis and dissertation. London: Jossey-Bass Publishers.
- Kaewmanee, S. (2008). Problems in Conducting Master of Arts Thesis of Students in Faculty of Humanities and Social Sciences, Prince of Songkla University. Songklanakarin journal of social sciences and humanities, 4(1), 133-158. (in Thai)
- Kanjanawasee, S. (2007). Multi-level analysis (4th ed.). Bangkok: Chulalongkorn University. (in Thai)
- Khotsumart, D. (2011). Factors affecting graduation periods of graduate students, Khon Kaen University. (Master thesis, Khon Kaen University). (in Thai)
- Kongtrai, C. (1993). The process of thesis proposal development of graduate students in master of education program Chulalongkorn University. (Master thesis, Chulalongkorn University). (in Thai)
- Kunnajukr, S. (1996). An analysis of variables discriminating the success in conducting thesis between social sciences graduate students of Chulalongkorn University completing the program within two years and more than two years. (Master thesis, Chulalongkorn University). (in Thai)
- Meekrut, N. (2010). Problems Related to Writing Master's Degree Thesis for the Master of Laws Program, Ramkhamhaeng University. (Graduate School, Ramkhamhaeng University). (in Thai)
- Noksakul, K. (1988). Factors related to the success in conducting thesis of graduates at Srinakharinvirot University Prasarnmit. (Master thesis, Srinakharinvirot University Prasarnmit). (in Thai)
- Pitiyanuwath, S. and Kanjanawasee, S. (1980). Thesis Master of Education. Bangkok: Chulalongkorn University. (in Thai)
- Polrach, V. (1997). A comparison of efficiency between polychromous logistic regression and discriminant analysis in the study of factors affecting study-time length and thesis evaluation result of master degree graduates, Chulalongkorn University. (Doctoral dissertation, Chulalongkorn University). (in Thai)
- Poongruengphant, R. (1999). Conducting a quality thesis. The Journal of Faculty of Nursing Burapha University, 7, 19-22. (in Thai)
- Pattamadilok, K. et al. (2008). A study of problems in writing thesis in graduate college, King Mongkut's University of Technology North Bangkok. Bangkok: King Mongkut's University of Technology North Bangkok. (in Thai)

- Piyakamaranon, A. (1987). An analysis of the variables discriminating the groups of graduate students completing the program within the minimum and maximum of time in the Social Science at Chulalongkorn University. (Master thesis, Chulalongkorn University). (in Thai)
- Pratumwee, T. (2010). Success factors in thesis performance of graduate students at Rajabhat Rajanagarindra University. (Master thesis, Ramkhamhaeng University). (in Thai)
- Rugpolmuang, C. and Pitiyanuvath, S. (2006). Advisor functions and roles. Project texts to improving the quality of education in higher education (OHEC). Bangkok: Aroonkarnpim. (in Thai)
- Sanongkul, C. (2005). The factors of achievement in thesis of master degree student Rajabhat Phranakorn University. (Master thesis, Rajabhat Phranakorn University). (in Thai)
- Sripirot, N. (1981). Research in behavioral science and statistics for research. Mahasarakham: Department of Basic Education, Mahasarakham University. (in Thai)
- Srisa-ard, B. (1989). Statistical methods for research (2nd ed.). Bangkok: Jaroenpol. (in Thai)
- Srisatidnarakul, B. (2004). An analysis of variables discriminating the graduates of Chulalongkorn University, completed the master of nursing science program with two academic years and more than two academic years. Research grant: Ratchadaphiseksomphot Endowment Fund. (in Thai)
- Vanichbuncha, K. (2008). Multilevel data analysis (3rd ed.). Bangkok: Thammasarn. (in Thai)
- Wattanachai, K. (2001). Higher education in the 21st century. Bangkok. (Copy). (in Thai)